

قحطی توجه

مسئولیت، مفهومی است که افراد جامعه همواره در زندگی فردی و اجتماعی خود با آن سروکار دارند و به لحاظ گستره‌ی وسیع ارتباطات افراد، مسئولیت‌های مختلفی در حوزه‌های مختلف ایجاد می‌شود. در حقیقت به محض اینکه از انسان و رفتارش سخن گفته می‌شود مفهوم مسئولیت نیز برجسته می‌گردد.

حوزه‌های مسئولیت انسان می‌تواند در رابطه با خالق در رابطه با خانواده، جامعه و ... تعریف گردد که نسبت به هر کدام وظیفه‌ی خاصی لحاظ می‌شود.

مسئولیت هر چه باشد و مربوط به هر حوزه‌ای باشد، توجه و دقت خاص خود را می‌طلبد، و به دلیل اهمیتش، رشد و کمال انسان نیز در گرو ایفای مسئولیتش می‌باشد، چرا که اهتمام به برخورد مسئولانه نسبت به پدیده‌های پیرامونی، رشد اخلاقی و انسانی را در بر خواهد داشت که این خود، بر تسکین روانی افراد جامعه هم، فوق العاده تأثیرگذار خواهد بود.

باید توجه داشت که بی‌توجهی به مسئولیت، فرد را دچار خودخواهی کرده و موجبات سستی پیوند خویش با دیگر عناصر خواهد شد. از جمله سطوح این امر مهم در حوزه‌ی مذهب و دین، مسئولیت و ایفای آن در برنامه‌های فرهنگی و هیئات می‌باشد، که به جهت جایگاه ویژه و تقدس کار، لازم می‌آید که اهتمام ویژه‌ای هم از طرف مسئولین به عمل آید.

کوتاهی‌ها و بی‌توجهی‌های عمیق، در این حوزه ضربه‌ای غیر قابل جبران به پیکر دین وارد کرده و از کارکردهای اصلی اش کاسته و به تدریج ماهیتش را از دست می‌دهد. از جمله بی‌توجهی‌های شایع در این عرصه‌ها:

- × عدم توجه به تخصص در مسئولیت‌ها
- × عدم توجه به نظم و نظافت
- × عدم توجه به اجرای دقیق و منضبط برنامه‌ها
- × عدم توجه به زمان
- × عدم توجه به مخاطب

× عدم توجه به اولویت دادن به موضوعات قابل ارائه
× عدم توجه به داشتن نظافت و نزاهت کادر اجرایی
× عدم توجه به چیدمان های امکاناتی و بنر و بیلборدهای پیام
رسانی به مخاطبین
× عدم توجه به خلق و خلاقیت در برنامه های مختلف
و موارد ریز دیگری که بی توجهی های مسئولین مربوطه، حداقل دو
پیامد مهم و مخرب با خود به همراه دارد:
عدم استقبال مردم علی الخصوص جوانان
و بدآموزی هیئتی ها و مذهبی ها و نهادینه شدن برخی خصوصیات منفی
و معروف شدن قشر هیئتی ها به چند ویژگی منفی.
که امیدست در این زمینه ها، بیش از پیش دقت و توجه مبذول گردد،
چرا که انتظار میرود آمادگی مردم برای ظهور توسط این گروه ها
انجام گیرد.